

3de zondag Advent A

Mt. 11, 2-11

Inleiding

We vieren de derde zondag van de advent. Dat betekent dat we ons mogen verheugen, want we zijn over de helft van die tijd van verwachten. De komst van Christus, de Redder is steeds dichterbij. En daar gaat het vandaag in de lezingen ook over. We komen een oude bekende tegen: Johannes de Doper, u kent hem wel. Hij die zegt: 'zie het Lam', als hij Jezus langs ziet lopen. Hij is het die Jezus doopt, er bij is als de hemel openscheurt en God zegt: 'zie, dit is mijn geliefde Zoon' en toch, diezelfde Johannes brengt ons vandaag in verwarring, want hij laat ineens vragen of die Christus, die hij eerder al aangewezen heeft, die wel de Komende is. Die vraag mogen we proberen te beantwoorden in deze viering. Een antwoord dat wij gaan vinden, vooral in het evangelie, maar eigenlijk ook in alle lezingen en zelfs in de psalm, want die sluiten wonderlijk bij elkaar aan. Ik geef u alvast een opstapje waar we over na gaan denken. Het gaat over zien, horen en vervolgens ook gaan doen.

Preek

Eigenlijk, zou je kunnen zeggen, hebben we al genoeg als we krijgen wat de eerste lezing ons belooft: een woestijn die gaat bloeien. Voorspoed, vreugde, vrede van alle kanten. Maar als we dan in het evangelie verder luisteren wat Jezus zegt over die woestijn, dan valt dat meteen weer tegen, want Jezus vraagt nadrukkelijk en meermaals: 'wat bent u daar dan gaan zien, in die woestijn? Naar een in de wind buigende riethalm? Naar mensen die rijkelijk gekleed zijn', die je daar in ieder geval niet vindt want die zijn in de paleizen, of naar een profeet? En uiteindelijk blijkt dat dan zo te zijn: men is naar een profeet gaan kijken. Een profeet bij uitstek, een die de bode is van de Messias die komt. Wat die bode dan moet vertellen, wat die Messias komt doen, wordt verderop in het verhaal van het evangelie duidelijk. Daarvoor neem ik u even mee naar de krant van gisteren. Wellicht leest u een andere krant dan ik, maar in mijn krant staat in de zaterdagbijlage altijd een rubriek, die heet 'zien, horen, doen'.

Bij zien gaat het over welke nieuwe films uit zijn, of naar welke theatervoorstelling u kunt gaan. Bij horen gaat het over nieuwe concerten die te beluisteren zijn, op cd of in het muziekgebouw en bij doen gaat het over wandeltochten langs strand of bos of andere activiteiten rond een ambacht of noem maar op.

Zien, horen en doen; dat komen we ook tegen in de lezingen van vandaag, maar zeker niet in de bedoeling die de krant van gisteren daarmee had. Als we beginnen in het evangelie, dan merken we dat we alleen het evangelie, het geloof tot ons kunnen nemen door te zien, te horen en vervolgens te doen. En daarbij gebruikt Jezus een prachtig beeld, een prachtige gelijkenis. Hij heeft het over blinden die de ogen weer kunnen openen, doven waarbij het gehoor weer

aan gaat, lammen die opstaan, die in beweging komen en Jezus herneemt daarmee eigenlijk de tekst van Jesaja, want in dat visioen van die woestijn die weer ging bloeien, daar ging het ook over blinden die gingen zien, doven die gingen horen, lammen die gingen staan en in beweging kwamen.

En ook in de psalm die we vandaag met elkaar gebeden hebben kwamen dezelfde beelden naar voren: zien, horen en vervolgens gaat doen zijn bijna algemene leerprincipes, maar ze zijn zeker van toepassing op het evangelie.

Als Johannes in de gevangenis zit, kun je je voorstellen dat er enige twijfel bij hem om het hart slaat. Is het dan allemaal voor niets geweest? Heb ik mijn werk niet goed gedaan? Want hij, Johannes, had toch eerder al aangekondigd dat Jezus de Messias was. Hij had gezegd: 'zie het Lam van God'. Hij had de hemel zien openscheuren en God horen zeggen: 'zie, dit is mijn geliefde Zoon', en nu zit hij daar, in zijn eentje in de gevangenis. Het beste wat hij in zijn twijfel, een algemeen menselijk principe, een twijfel die wij allemaal hebben, kan doen is zijn leerlingen vragen of Jezus de Christus is, de Messias, de Komende die wij verwachten. Of - en daar klinkt nog een extra stukje twijfel - moeten we nog een ander verwachten? Het antwoord van Jezus is duidelijk. Hij zegt niet: 'ja, Ik ben de Christus, Ik ben de Messias, ja, je hoeft niet meer te wachten'. Nee, Hij laat de leerlingen terugzeggen wat er gebeurt. Want aan het handelen wordt de Christus, de Messias herkend.

'Kijk om je heen' zegt hij tegen de leerlingen van Johannes en daarmee tegen ons. En dan zie je dat blinden weer kunnen zien, dat doven weer kunnen horen, dat lammen opstaan en in beweging komen of dat andere uitgesloten, melaatsen of armen er weer bij mogen horen, weer mee mogen doen. Dat is de goede boodschap die de Messias komt brengen, daarmee wordt duidelijk dat Jezus de Christus, de Messias is.

We mogen nog 14 dagen wachten, maar dan komt die Redder, die Messias echt onder ons. Dat is wat Jezus in het evangelie ons vandaag meegeeft. Dat is wat ik ons allen toewens ter voorbereiding op Kerstmis. Amen

Henry Vermeulen, diaken